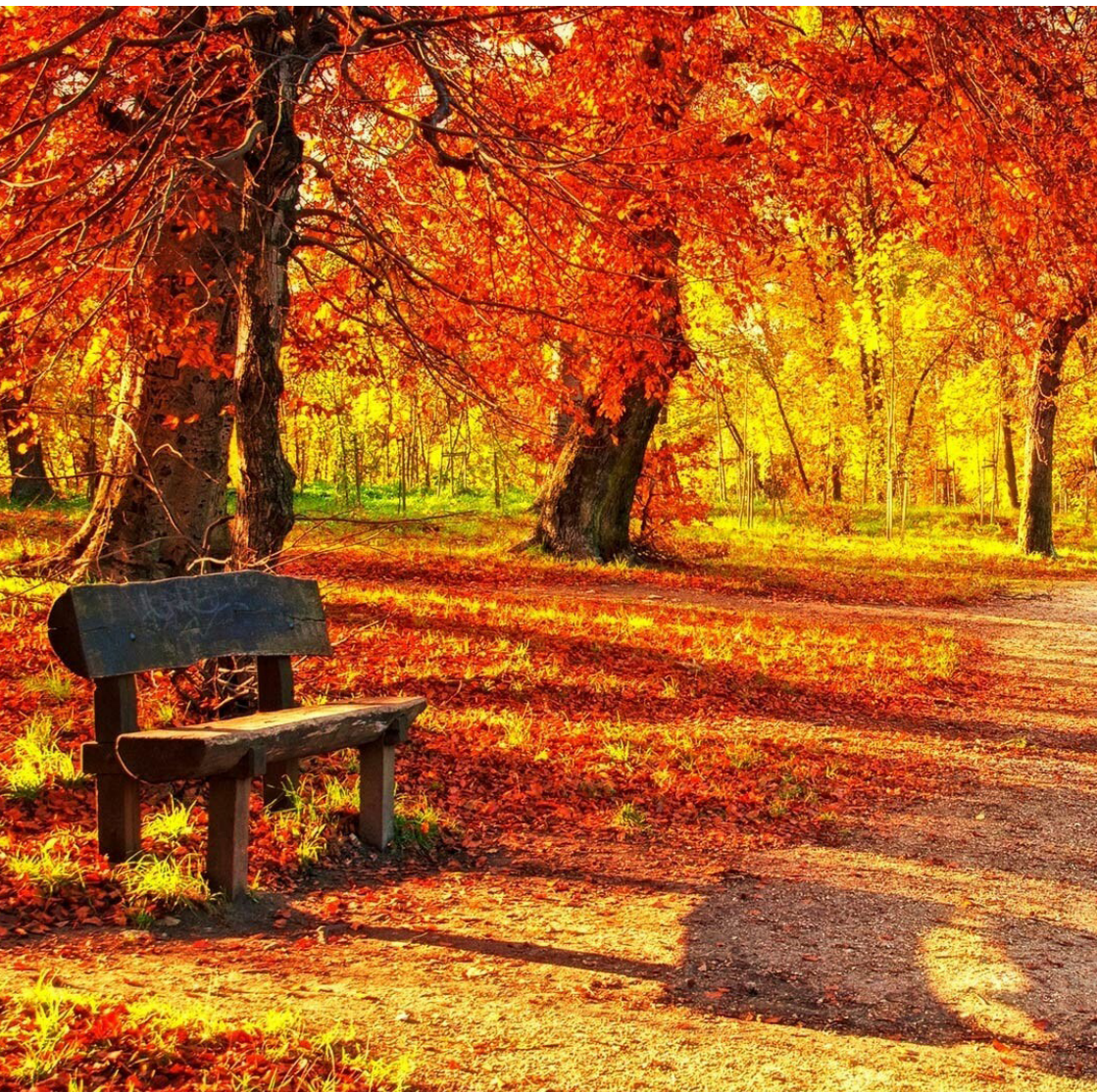

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

november ■ 2024

Bliža se 60 let župnije

Drage župljanke in župljani!

V naslednjem letu bomo praznovali 60 let naše župnije – 1. januarja 1965 je bila uradno ustanovljena župnija Ljubljana Sv. Križ. V tistem času se je na tem območju, ki je spadalo pod župnijo Ljubljana Sv. Peter, gradilo vedno več stanovanjskih blokov. Število prebivalcev, ki so potrebovali duhovno oskrbo, je naraščalo.

Že pred letom 1965, vsaj od konca druge svetovne vojne, so bile pri Sv. Križu in tudi v Tomačevem nedeljske sv. maše. Maševali so predvsem kaplani iz župnije Sv. Petra.

Po ustanovitvi župnije je pokopališka kapela Sv. Križa na Žalah postala župnijska cerkev. Od takrat do danes so se kot župniki zvrstili +Miro Perme, +Vinko Prestor, +Anton Rojc, Tomaž Prelovšek, Alek Zwitter in Peter Možina. Od skromnih začetkov, ko je prvi župnik okrog sebe zbiral otroke in mlade, stanoval pa je še vedno pri Sv. Petru, ker so v sedanjem župnišču na Žalah stanovali drugi ljudje, se je župnija vedno bolj razvijala.

Ob veliki rasti prebivalstva se je pokazala potreba po gradnji večje cerkve. Naloga je bila zaupana žu-

pniku Antonu Rojcu, ki je na župnijo prišel leta 1970. Po številnih težavah glede raznih dovoljenj pri oblasteh in drugih izzivih med gradnjo je bila cerkev Vseh svetih posvečena leta 1987. Takrat so bili zgrajeni tudi veroučni prostori in garaža ob župnišču, ki še danes dobro služijo svojemu namenu. Leta 2009 je bila pomembna obogatitev prezbiterija z mozaikom, ki je izjemno polepšal doživljanje nove cerkve kot božjega svetišča. A župnija niso samo kamni.

Še bolj jo oblikujemo župljani, ki smo živi kamni naše skupnosti. Vsak od nas je pomemben člen in dobro je, da sodelujemo, da vsakdo najde v njej svoje mesto in poslanstvo. Nismo samo odjemalci, ki pridemo v župnijo po neko storitev, da prejmemo katerega od zakramentov.

Če smo živo telo, skupnost, potem vsak njen član čuti potrebo, da nekaj prispeva. Vsak od nas veliko prejema. Zakaj ne bi s svojimi talenti in podarjenim časom obogatili življenja naše skupnosti? S tem rastemo, krepimo se naša medsebojna povezanost in tudi sami doživimo veselje, ko nekaj damo bratom in sestram v žu-

pniji. Krščanstva ne živimo sami zase, ampak v skupnosti.

Zato smo septembra po sv. mašah delili letake s seznamom cele vrste skupin in dejavnosti. Zlasti tiste, ki ne pripadate nobeni skupini, želimo povabiti, da se vključite v katero od dejavnosti. Če iz kakršnega koli vzroka ne morete sodelovati, se zagotovo lahko vključite z molitvijo in darovanjem trpljenjem za tiste, ki so »na bojnem polju«.

Ob 60-letnici župnije v letu 2025, ki bo za vesoljno Cerkev jubilejno sveto leto, odpiramo prostor za vaše predloge, kako bi lahko proslavili našo obletnico. Do kon-

ca tega leta nam sporočite svoje ideje in kako bi bili pripravljeni pomagati pri praznovanju.

Prvi predlog je že tu. Radi bi zbrali fotografije, da bi pripravili razstavo o župniji od njenega začetka.

Starejše župljane vabimo, da napišete kaj o tem, kako je bilo na začetku župnije. Večina od nas ne ve kaj dosti o tem obdobju, pa bi nas to zelo zanimalo.

Hvala vam za vašo prisotnost in sodelovanje v župniji. Naj Gospod pomaga še naprej graditi in krepiti našo župnijsko skupnost!

Peter Možina, župnik

Smrt, kje je tvoje želo?

*B*ila sem osnovnošolka, ko je resničnost smrti nenadoma butnila vame, me prestrašila in zamajala temelje mojega otroštva. Po takem srečanju ne moreš biti isti človek. Strah se ti zavleče v kosti. Končnost postane del tebe. Od takrat sem jo odrivala stran. Nisem ji upala preveč globoko pogledati v oči, da se ne bi vrnil tisti občutek, občutek padanja v nič. Govorila sem si, da je to kot neka neverjetna zgodba, ki se bo zgodila vsem drugim, samo meni ne. Da se preprosto ne more.

Po drugi strani pa me je smrt vabila, me zanimala. Kaj se zares zgodi, ko pridemo do konca? Pritegovati so me začele knjige, ki se lotevajo te teme. Predvsem pričevanja. Strašno me je zanimalo, kako je med umirajočimi. Že dolgo sem se želela srečati s hišo Ljubospica. Po nekem – takrat sem verjela – čudnem naključju se mi je to uresničilo, ko sem tam obiskala umirajočega prijatelja. In po tem dogodku ni bilo nič več tako kot prej. Zgodilo se mi je spreobrnjenje. Kot da bi smrt želela, da se z vero srečam skozi njen dotik in tako še globlje pogledam v njeno skrivnostnost.

Verniki smrt nosimo v sebi vsak dan. V Božji besedi, v molitvi, z vsakim pogledom na križ, z jutranjim zahvaljevanjem Stvarniku, ki nas je »ohranil nocoj«. Znova sem se odpravila v Ljubospic. Tokrat kot verujoča prostovoljka. Leto dni sem sodelovala pri spremljanju umirajočih. Po prvih štirih urah sem se bolj zavedala življenja kot kadar koli prej. Bližina smrti me ni pognala v temo, ampak v svetlobo. Prav fizično sem začutila čas, njegovo minevanje. Tako kot je v otroštvu vame butnila smrt, je takrat vame butnilo življenje. Smrt je res velika učiteljica.

Premalo se zavedamo, da bo skozi vrata večnosti moral vsak stopiti sam. Kljub svojcem, prijateljem, znancem – s smrtjo si res čisto sam. Koliko ljudi se šele takrat zave, kako jim je v življenju manjkala razsežnost, ki je v posvetnem življenju niso poznali. Skrivnost (nes)končnosti. Milost Božjega. Verjamem, da bolj, ko se držiš Božje poti, lažje se bo povzpeli na pot v večnost. Zato je treba odnos z njo graditi za časa življenja. Se je zavedati tako, kot se je treba zavedati rojstva. To je namreč največji dar, ki smo ga prejeli od

Boga. Da sploh smo! In zahvaljevati se je treba. Nепrestano.

Seveda se smrti še vedno bojim. Vendar je to strah, ki moje življenje napolnjuje z radostjo. Bojim se tudi bolezni in trpljenja, vendar verjamem, da me bo ob vseh stiskah Bog držal za roke in miril mojega duha. Telo bo šlo tako ali tako po svoje, ko se šotor, v katerem prebiva duša, podre.

Milada Kalezić je v knjigi *Vsa moja resnica je v Njem* o umira-

nju svojega očeta zapisala: »Videla sem, kako ga je Bog miril, da se mu ne bo zgodilo nič hudega, da prihaja v njegovo naročje.«

Imamo upanje! Upanje, da nas v nebeškem kraljestvu čaka Oče. Da se bomo tam z Gospodom končno srečali iz obličja v obličje. Pa tudi, da v veri nikoli nismo sami. Za nami stoji cela armada svetih! Zakaj bi se bali?

Nataša Sedminek

Jubilej 2025 - romarji upanja

*J*ubilej je bil v življenju Cerkve vedno dogodek velikega duhovnega, cerkvenega in družbenega pomena. Odkar je papež Bonifacij VIII. leta 1300 razglasil prvo sveto leto, je verno ljudstvo to praznovanje doživljalo kot dragocen dar milosti, za katerega je značilno odpuščanje grehov in prejem odpustkov, ki so poseben izraz Božjega usmiljenja. Na jubilejna leta so kristjani vedno romali na svete kraje in živo pričali o svoji veri. Kaj pa zame pomeni, da smo ro-

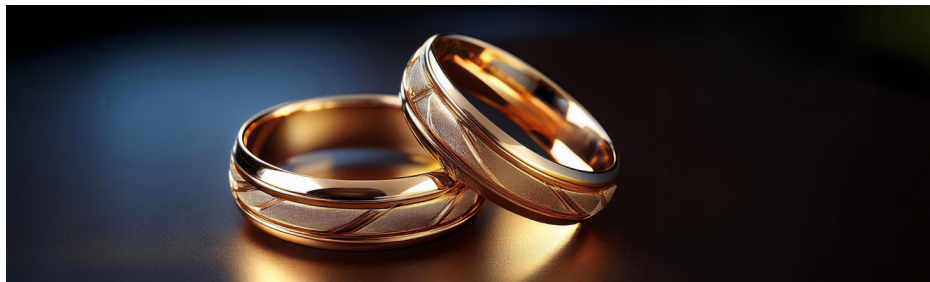
marji upanja? Nedavno me je nagovoril nadškof Stanislav Zore, ko je dejal: »Ne čudim se, da ljudje verujemo in ljubimo. A to, da upamo kakor mnogokateri otrok, ki kljub neuspehom upa, da bo jutri bolje; da, temu se čudim.« Tudi sam sem po naravi optimist. Pa ne samo to: sem tudi otrok Božjega kraljestva, kjer ima moje upanje dokončen, večni cilj.

Tine Povirk

Praznovanje zakonskih jubilarntov

V nedeljo, 17. novembra, bomo pri sv. maši ob 10. uri v cerkvi Vseh svetih blagoslovili zakonske jubilarnte. Bogu se bomo zahvalili za vašo skupno prehojeno pot.

Pari, ki praznujete 5, 10, 15, 20 in več let zakonskega življenja, ste lepo vabljeni, da se prijavite v župnijski pisarni ali po e-pošti na ljubljana-sveti-kriz@rkc.si.

Nekdo, po komer se lahko zgledujemo

Knjiga in čaj

V novembru bomo brali knjigo Luigija Marie Epicoca *Nekdo, po komer se lahko zgledujemo*. Jezus si želi, da bi vsi kristjani postali znamenje življenja za druge. Kako je s pričevanjem za vero danes? Si sploh želimo biti priče, pričevati o tem, kaj je Gospod naredil v našem življenju?

Če živimo kot vsi drugi ljudje in se borimo samo zase, za svoje udobje, za svoj prav, nismo zares kristjani. In če se umikamo v svoj svet, nismo kristjani. Kdaj bodo ljudje opazili našo luč in postali pozorni nanjo? Kdaj ne bo ostala tako skrita pod mernikom, da je nihče ne bo opazil?

Premislimo. Ni nam treba opraviti tečaja, da bi lahko bili Kristusove priče. Priče smo lahko samo tako, da vse naše življenje dobi okus po

Bogu. Pisatelj in duhovnik Luigi Maria nas vabi, da se oklenemo Kristusa in se mu pustimo objeti. Samo objeti z Njim lahko postanemo glasniki Božje besede sredi tega temačnega sveta. Kdor se pusti ljubiti Kristusu, lahko postane njegova resnična priča.

Zdenka Sušec

Kjer primanjkuje veselja, kjer umira humor, tam tudi ni Svetega Duha. In nasprotno: veselje je znamenje milosti.

(papež Frančišek)

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI
ponedeljek, torek, četrtek in petek

8.30–9.30 in 17.00–17.45

Pričakujemo...

PETEK, 1. NOVEMBER

- vsi sveti, slovesni praznik: v cerkvi Vseh svetih sv. maše vsako uro od 8.00 do 15.00 ter ob 17.00 in 18.00, spovedovanje ves dan; v Tomačevem sv. maša ob 8.00
- ob 15.00 sv. maša, ki jo bo daroval ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore, zatem molitev in blagoslov pokopališča pri Sv. Križu
- ob 19.00 molitev rožnega venca za vse rajne v stari cerkvi
- ob 20.00 tradicionalni molitveni večer za mlade v cerkvi Vseh svetih

SOBOTA, 2. NOVEMBER

spomin vseh vernih rajnih: sv. maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 18.00

NEDELJA, 3. NOVEMBER

zahvalna nedelja

SREDA, 6. NOVEMBER

ob 19.00 sv. maša za vse pokojne sodelavce in dobrotnike Karitas

ČETRTEK, 7. NOVEMBER

prvi četrtek, dopoldne obhajanje bolnikov po domovih

PETEK, 8. NOVEMBER

od 20.00 do 21.00 adoracija

TOREK, 12. NOVEMBER

ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi *Nekdo, po kateri se lahko zgledujemo*

SOBOTA, 16. NOVEMBER

ob 9.00 srečanje medgeneracijske skupine

NEDELJA, 17. NOVEMBER

ob 10.00 sv. maša in blagoslov zakonskih jubilarntov

PETEK, 22. NOVEMBER

sv. Cecilija, zavetnica cerkvenih glasbenikov

NEDELJA, 24. NOVEMBER

praznik Kristusa Kralja vesoljstva

SOBOTA, 30. NOVEMBER

ob 10.00 delavnica izdelovanja adventnih venčkov

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljubljanasveti-kriz@rkc.si

TRR: SI56 0430 2000 3332 225

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

OBLIKOVANJE: Neža Reberc

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo 8.00

PON.–ČET.: 7.30 in 19.00

PETKI: 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15